

Nykurs vísa

1. Nykurin letur sær klæði skera,
– Harra mín –
tí hann vildi ein riddari vera.
– Um summarið, tær allir fuglar
syngja væl. –
2. Nykurin gongur í kirkjuna inn,
prestar hildu messur fimm.
3. Nykurin gongur á kirkjugólv,
prestar hildu messur tólv.
4. Elsa lítla smílr undir lín:
“Krist gevi, tann riddari hann var mín!”

5. *Han trådte over skamler en og to:*
“Else lille, giv mig tro!”
6. *Else lille, troloves mig!*
otte borger giver jeg dig.”
7. *Else lille rækker hånden fra sig:*
“jeg giver dig tro og følger dig.”
8. *Der de komme i rosenlund,*
da lyster Else lille at hvile en stund.
9. *“Hør du, ridder, hvad jeg spør dig:*
hvor ere de borge, du lovede mig?

10. *“Eitt er í vatni, annað er í sjógv,*
fært tú meg, tá hevur tú nógv.”
11. Elsa lítla lítir seg upp í fjøll:
“Eg meini, tú ert eitt nykartrøll.”
12. Nykurin leyp í vatnið út –
eftir stóð Elsa (lítla) við sorg og sút.
13. Nykurin leyp í vatnið kátur,
hálvur maður og hálvur bátur.
14. Skundaði hon so snarliga heim,
hon takkaði Gudi, hon fekk ikki mein.

Vísan stendur í Færøsk Anthologi. Billa Sofía Daniëlsdatter í Famjin kvað hana fyri Hammershaimb í 1847. Vísan finst ikki í aðrari uppskrift á føroyskum. Annars er hon á fleiri øðrum málum. Nykurin má rýma, tá ið hann hoyrir seg nevndan við røttum navni.